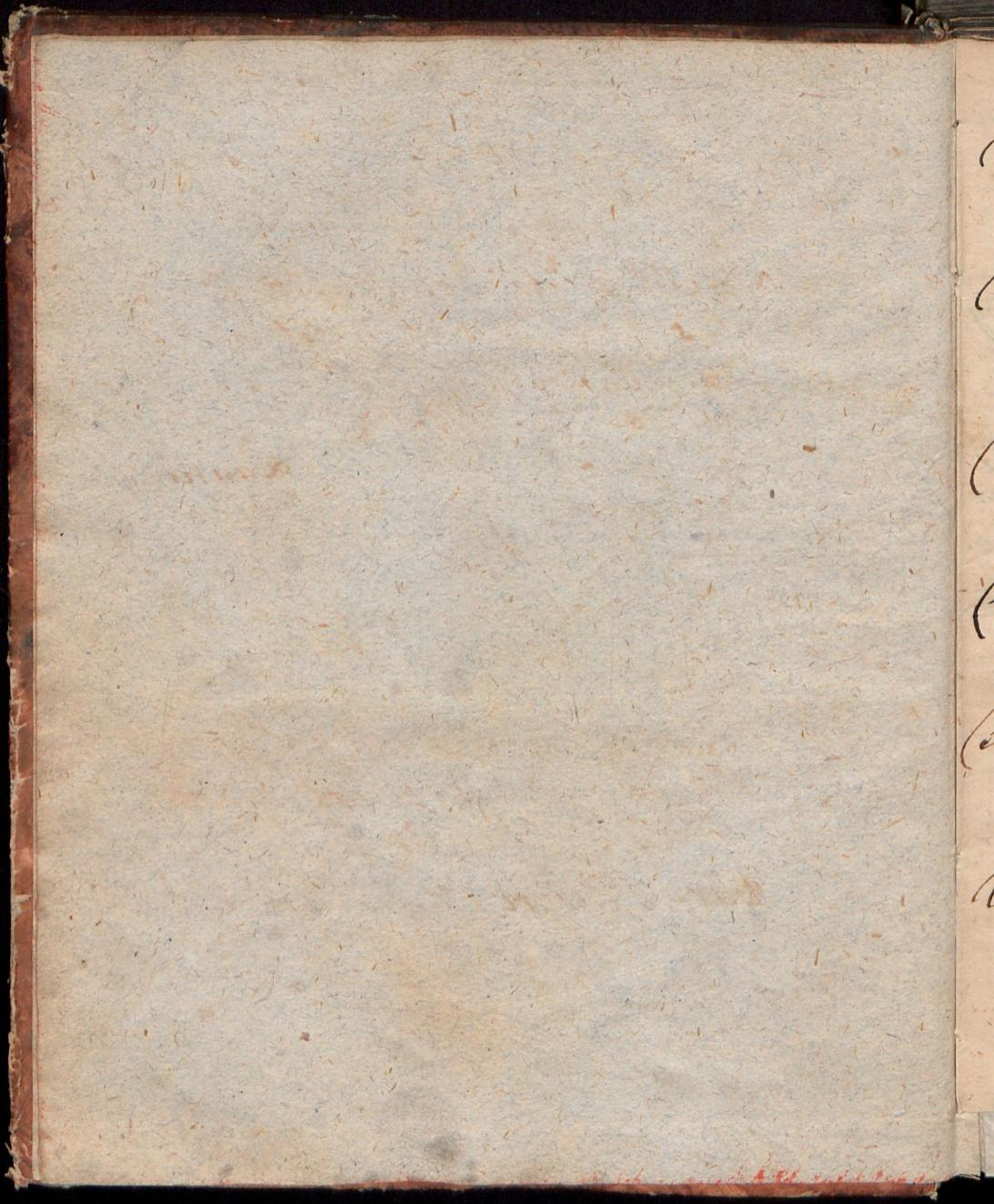

VIII, 90.

2.830.

Contenta.

- (1.) Mart. Gottli. Pauli progr. de statutis Zittaviensibus et ad ea illustranda scriptis dissertationibus Witt. 1765.
- (2.) God. Nic. Schleunstein et Dan. Pauli Dijs. Consensus successionis ab intestato Rei publicae Zittaviensis cum Jure civili et Saxonico Witt. 1674.
- (3.) D. Andr. Mylius et Jo. Henr. a Lantivisch diss. de Morgengabia Zittaviensi occasione Statuti Lips. 1682.
- (4.) Henr. Bodini et Jo. Chr. Joline diss. qua differentia Iuris statutarum Zittaviensium a Jure civili evolvitur Itala 1707.
- (5.) Ernest. Tenzell et Ern. Gottl. Herzog diss. de eo quod iustum est circa Jus hereditarium Zittaviense Erford. 1723.
- (6.) Jo. Henr. Meieri et Jo. Cypri Kibelić diss. de obusqaba Zittaviensi. Erford. 1726.

7. Jo. Georg. Knoblauch diff. de Zittauieusi
comunione bonorum inter conjugos
eiusqz praecipuis effectibus in foro
Lips. 1731.
8. Hieron. Frid. Schorhü et Jo. Ein. Herzog
diff. de marito secundum statuta
Zittaviensia herede uxoris defuncte
immobiliari non existente Erford. 1739.
9. Christ. Stanacii et Jo. Godofr. Kretzschman-
ni diff. de pacto coniugum im prelum
successorio secundum statutum Zittau-
ense vulgo Augspahr Viteb. 1754.
10. Andri. Flor. Riuini et Chr. Gottlob
Bergmanni Specimen iuridicum
de successione conjugis una cum
liberis ex statuto Zittauieusi.
Witt. 1761.

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T
DECANVS
MARTINVS GOTTLIEB
PAVLID

DIGESTI INFORTIATI ET NOVI PROF. PVBL. ORD
CVR. PROVINCIAL. CONSISTOR. ECCLESIAST
SCABINAT. ET FACVLTAT. IVRIDIC
ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO

S. P. D

*De statutis iuris canonicas ad ad causas
illustrandas scriptis dissertationibus*

Q. D. B. V

Exstincta Carolingorum in Germania stirpe, atque igitur
saeculo potissimum post Christum natum decimo, Iura
patria Germanica antiquiora, leges, scilicet, Salicam,
Ripuariorum, Alemannorum, Baiuvariorum, Saxonum, Fri-
sionum, praeterea Capitularia quoque Caroli M. et Ludouici
Pii, exoleuisse in Germania nostra pedetentim prorsus, ne-
que ab insequentibus Saxonis Imperatoribus aut Franconi-
cis, si paucas excipias publicum statum Germaniae concer-
nentes leges atque feudales, in locum istarum antiquarum et
abrogatarum alias nouas fuisse substitutas, omnes ii, qui ori-
gines iurium priorum eorumque historiam probe cognitam
habent atque perspectam, bene sciunt atque intelligunt.
Quod itaque Pomponius l. 2. §. 3. D. de O. I. de Romanis olim

A 2

scri-

scripsit, exactis, scilicet, regibus Romanis, omnes insimul quoque eorum leges exoleuisse, *iterumque populum Romanum incerto magis iure ali coepisse, et consuetudine, quam per latam legem,* ea omnia de Germania quoque, et de conditio-
tione iuris priuati post Carolidarum in Germania excessum iure meritoque dicenda sunt. Ceterum, quamuis veteres Ro-
mani, eodem Pomponio teste l. 2. §. 3. D. de O. I. non, nisi
viginti annis vixerint exleges, siue, prouti Cornelius van
Bynckershoeck in Praetermissis ad dictam l. 2. D. de O. I. hunc
locum Pomponii, sed, vti videtur, praeter necessitatem,
emendat, *sexaginta annis*, maiores tamen nostri eo in statu
diutius multo, et per plura manserunt saecula, idque potissimum ideo, quia Imperatores Germaniae et principes curam
ferendarum legum agere diuturnis iitis et tristissimis imperium-
inter et sacerdotium olim gestis bellis impediebantur. Haec
itaque inter arma continua filuerunt in Germania leges, legumque ferendarum cura omnis, e contrario vero inualefecen-
tes indies magis magisque *diffidationum*, id est, bellorum
omnium contra omnes priuatorum turbae his temporibus Ger-
maniam omnem misere lacerarunt, hominesque in abdita loca
& concamerata, quibus transitum tempestatum exspectabant,
se recipere cogebantur. Hinc innumeri condebantur in al-
tissimis Germaniae montibus muri turresque, fossis circum-
datae

datae, ex quibus igne electo, lapidibus, telis aliquaque eius
aeui armis se defendere, et in alios quoque, si opus esset, ex-
currere poterant. Hinc intra solos fere castrorum & urbis
muros quaeri poterat securitas, adeo, ut ipsi nobiles et illu-
stres viri, solius huius securitatis causa, se in hac vel illa urbe
tanquam Burgenses recipi, curarent. Hac itaque occasione
urbes, inde ab Henrici Aucupis temporibus quam frequentis-
sime in Germania conditae, famam noctae sunt et existimatio-
nem summam, ipseque Burgensem ordo, recens natus, indies
multiplicatis incrementis, fere crescere coepit in immensum.
Sed, ut corpora nostra sine mente, prouti recte ait Cicero,
sic ciuitas sine lege suis partibus, ut neruis ac sanguine et
membris, ut non potest, quare, cum Imperatores et Prin-
cipes Germaniae his mediis aeui temporibus legum ferendarum
curam prorsus negligerent, Pontifices vero et clerici Romanus ni-
hil reliqui facerent, ut Iura tam Canonico-Pontificia, quam Ro-
mania gentibus omnibus, in primis quoque Germanis obtrude-
rent, urbes Germanicae tantum non omnes, ne ob defectum le-
gum ruerent ad interitum, et, ut irruentibus simul in forum iuri-
bus peregrinis obicem ponerent, sibi ipsis leges scribere, et
statuta condere cooperunt. Exinde igitur repetenda est statu-
torum localium in Germania origo, et, quamvis his ipsis
iuribus statutariis Iurisprudentia patria vere creuerit in im-

zndt:

A 3

mensum

mensum, nihilo tamen secius v̄bes atque Burgensium ordo
iisdem his statutis patrios mores, iuraque nostra domestica
et Germanica ab interitu liberarunt. Quae cum ita sint,
cumque in addiscendo Iure patrio maxima vis in vrbium Ger-
manicarum Statutis posita sit, summis omnino maximisque
euchenda est laudibus V. C. Christiani Gottlieb Ricci dili-
gentia, qua plerorumque per Germaniam Statutorum loca-
lium accuratam historiam magno contexuit studio in opere
bonae frugis plenissimo, cui titulus est: *Zuverlässiger Ent-
wurf von Stadt-Gesetzen, vornämllich der Land-Städte.* Has
inter v̄bes municipales autem vti olim, ita hodie quoque
eminentem occupat locum Lusatiae superioris emporium
celeberrimum, *Zittania*, et facile est ad existimandum,
vrbem hanc florentissimam, ad exemplum aliarum, inde ab
antiquissimis temporibus propriis vsam esse et particularibus
Statutis. Sed quemadmodum plerorumque vrbium Germa-
nicarum Statuta alia antiquiora sunt, ante sacculum decimum
sextum condita, alia recentiora, ita apud Zittauienses quo-
que duplicis generis deprehendimus eiusmodi Iura localia.
Antiquiora quod attinet, ea tantum non omnia in desuetudi-
nem abierunt, deque iis, quae dicenda sunt, omnia suis in
Analectis Fastorum Zittauiensium beatus olim iamiam occu-
pauit Carpzouius. Hodierna vero Statuta Zittauiensia recen-
tioris

tioris sunt aetatis et ex saeculo decimo sexto. Prima eorum rogatio ad populum facta est anno decimo dicti saeculi sexti et decimi, consule Paulo Aenefergen. Sed huius primae legis capita nonnulla progressu temporis sublata, alia ex ea immutata, adiecta alia sunt, absolutum autem est hoc Statutorum Zittauiensium corpus anno demum dicti saeculi decimi sexti sexagesimo septimo. Ceterum Statuta haec Zittauenia, quantum quidem scio, quodque vehementer doleo, nunquam typis sunt impressa, nihilo tamen secius potiora eorum capita et hoc et superiori saeculo variis Dissertationibus Academicis illustrata, nec erit, puto, ab hoc loco prorsus alienum, breuem earum texere catalogum. Huc autem, quantum quidem scio, pertinent

Dan. Pauli Dissert. qua Consensus successionis ab intestato inclytæ reipublicæ Zittauensis cum iure Ciuali et Saxonico fistitur, Praefide *Godofredo Nicol. Schleenstein.*
Vitemberg. 1678.

Ioann. Henrici a Lankisch Dissert. de Morgengabe Zittuiensi. Praefide *Andr. Mylio.* Lips. 1684.

Ioann. Christiani Iobne Dissert. qua Differentia Iuris Statutariorum

tarii Zittauiensis a Iure Civili euoluitur. Praeside *Henrico Bodino*. Halae 1707.

Ernesti Gottbelf Herzog Dissert. de Eo, quod iustum est circa Ius hereditarium Zittauense. Praeside *Ernest. Tenzel*. Erford. 1723.

Samuel Friedr. Grosseri Dissert. de Eo, quod iustum est circa sponsalia tam iure communi, quam Statutario Zittauensi. Praeside *Ernest. Tenzel*. Erford. 1723.

Ioann. Christoph Kibelii Dissert. de Auffgaba Zittauensi. Praeside *I. H. Meieren*. Erford. 1726.

Ioann. Georg. Knoblauch Dissert. de Zittauensi communitate bonorum inter coniuges eiusque praecipuis effectibus in foro. Lipsiae 1731.

Ioann. Georg. Kretzschmanni Dissert. de Auffgaba Zittauensi. Praeside *Christian. Hanaccio*. Vitemberg. 1754.

Christian. Gottlieb Bergmanni Dissert. de successione conjugis vna cum liberis ex Statuto Zittauensi. Praeside *Andrea Florent. Rivino*. Vitemberg. 1761.

1726

Et

Et hacc sunt ea, quae de Statutis in genere, eorumque origine,
nec non de Statutis in specie Zittauiensibus hoc loco differere
licuit, quaeque haetenus mihi innotuerunt Dissertationes Aca-
demicae Statuta ista Zittauiensia illustrantes, liberam com-
mentandi facultatem largiente mihi Illo, quem paullo ante
ultimoque loco nominaui, Cuiusque honoribus haec com-
mentatio est dicata. Est autem Ille

VIR PRAENOBI LISSIMVS

CHRISTIANVS GOTTLIEB BERGMANN

ZITTAVIENSIS

de Cuius vita studiisque laudatissime actis Ipsum differentem
audire iuuabit

*Ego, CHRISTIANVS GOTTLIEB BERGMANN, natus
sum Zittauiae Lusatorum, die xxx. Martii A. R. S.
cI 19 cc xxxiv. a parentibus iusto matrimonio iunctis,
patre scilicet CHRISTIANO BERGMANNO, ciue et panni-*

B

fice

X.

fice Zittaviense, beate defuncto, et matre adhuc superstite
ANNA ROSINA, ELIAE ALTENBERGERI, cuius et pan-
nificis Zittaviensis filia. Ab hisce parentibus praesertim in
bonis moribus et praeceptis diuinae nostrae religionis bene sum
instructus; Alboque Gymnasi Zittaviensi A. cIɔ Iɔ CCXLIV.
illis volentibus inscriptus, studia ibi excolui. Et quamuis
anno aetatis meae duodecimo patre meo carissimo orbarer, ad-
iuuante tamen Deo in Gymnasio patrio nibilominus coepit
studia ea, qua potui diligentia prosecutus sum, audiuisse viros
et nomine et doctrina praeclaros, GERLACHIVM scilicet,
BVCHERVUM, STRAVPITIVM, GRVENWALDVUM, STE-
PHANVM, PESCHECKIVM, BRAVNIVM, MÜCKIVM et
MÜLLERVUM, qui omnes iamiam vitam cum morte commuta-
runt, ex iis autem, qui adhuc hodie rem Gymnasticam sum-
ma cum laude exercent, FRVEHAVFIVM et GOESSELIVM,
per duodecim annos, donec ab illis bene instructus, eorumque
Testimoniis insignitus, Mense Maio A. cIɔ Iɔ CC LVI. in
Academiam Vitebergensem me contuli, ibique per Quinquen-
nium et supra, in artibus liberalibus, scientiisque philosophi-

cis

cis, scholas Illustrium et Excellentium Virorum, RITTERI scilicet, beati WALTERI, TITHI et HILLERI, in studiis iuridicis autem GRELLII et RIVINI, Virorum etiam post mortem multis nominibus colendorum, CHLADENII praeterea, KRAVSI et FISCHERI, quos adhuc tanquam Praeceptores olim meos gratissimo cum animo veneror, sedulo frequenter. Rite peractis et absolatis studiis Academicis, Dissertationem iuridicam: de Successione coniugis una cum liberis ex statuto Zittauiensi, a me conscriptam, sub Praesidio Illustris quondam RIVINI, publice defendi, peractoque examine pro Praxi, ut dicitur, A. C. I. O. CC. LXI. Mense Junio in Patriam me retuli, et postquam die IV. Julii eiusdem anni in numerum Aduocatorum Ordinariorum Marchionatus superioris Lusatiae eram receptus, die XVIII. Julii post autem ab Amplissimo Ciuitatis Zittauiensis Senatu, praevio consueto examine, Notarius Caesareus creatus, in urbe patria ad Praxim exercendam me accinxi. Tandem ab Illustrissimo Domino, Domino IOHANNE GEORGIO FRIEDERICO, S. R. I. Comite ab EINSIEDEL, Lib. Barone in Seidenberg etc. etc. Serenissimi Principis Electoris Saxoniae

Ministro status intimo a Consiliis Sanctoribus etc. viro Consultissimo D. CAROLO GODOFREDO KISSLINGIO, Praefecturae Seidenbergensis Directore meritissimo et Ciuitatis Zittauiae Affectore Iudicij grauissimo ILLIUS tutelae me de meliori commendante, Anno c 1590cc LXII. Mense Aprilis, tanquam Affectus Praefecturae Seidenbergensis KISLINGIO gratiosissime adiunctus sum, post resignationem Consultissimi KISSLINGII autem optime demeriti, die II. Mensis Octobris, a.c. eiusdem Praefecturae Seidenbergensis Director gratiosissime designatus sum atque constitutus. Hoc igitur munere in me collato, ad summos in utroque iure honores capessendos, ut animum adiicerem, munieris dignitas me impulit, qua de causa, profectus iterum Vitebergam, ab Illustri Iureconsultorum Ordo perii, ut ad examina confuera admitterer. Annuit quoque Illustris Ordo honestis meis precibus, meque dignissimum iudicauit, cui summi in utroque iure honores possint tribui. Nunc itaque in eo sum, ut Dissertatione solemni proprio Marte elaborata et ad disceptandum proposita sub Moderamine viri Consultissimi, MARTINI GOTTLIEB PAVLI, Iuris utriusque Doctoris,

Digesti

Digesti infortiati et noui Professoris Publici Ordinarii, Curiae
provincialis, Consistorii Ecclesiastici, Scabinatus et Faculta-
tis Iuridicae Assessoris eiusdemque b. t. Decani, defendenda,
votorum meorum me tandem compotem reddam. Ceterum faxi
Deus ter Optimus Maximus omnia feliciter!

Quam studiorum assiduitate ingeniique dotibus sibi
conciliauit profectuum opinionem, cum laude tuitus est in
vtroque, quod subiit, examine solemni, votique compos-
factus, quo Summos in Vtroque Iure Honores ab Ordine
nostro petiit, cathedram futuro die XXVIII. Decembr. con-
scendet, Dissertationemque suam Inauguralem, proprio
Marte elaboratam, qua *Lusatiam Hodie niam tam quoad Ori-*
ginem, quam quoad Iura Saxonum esse Coloniam comprobare
allaborauit, meo sub Praesidio defendet, quae quidem So-
lemnia **UT RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICVS, PATRES**

CON-

CONSCRIPTI, itemque Reipublicae nostrae CIVES et
HOSPITES sua honorifica praesentia condecorare haud
deditamentur, obseruantissime rogo
atque contendeo.

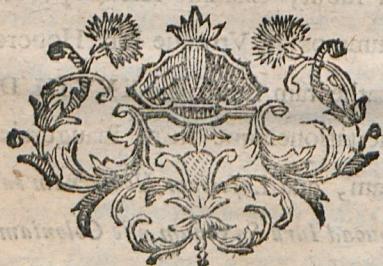

P. P. Dominica IV. Aduent. A. R. S. cIɔ Iɔ cc LXV.

VITEMBERGAE

EX OFFICINA GERDESIANA,

Ye 5089

ULB Halle
004 841 425

3

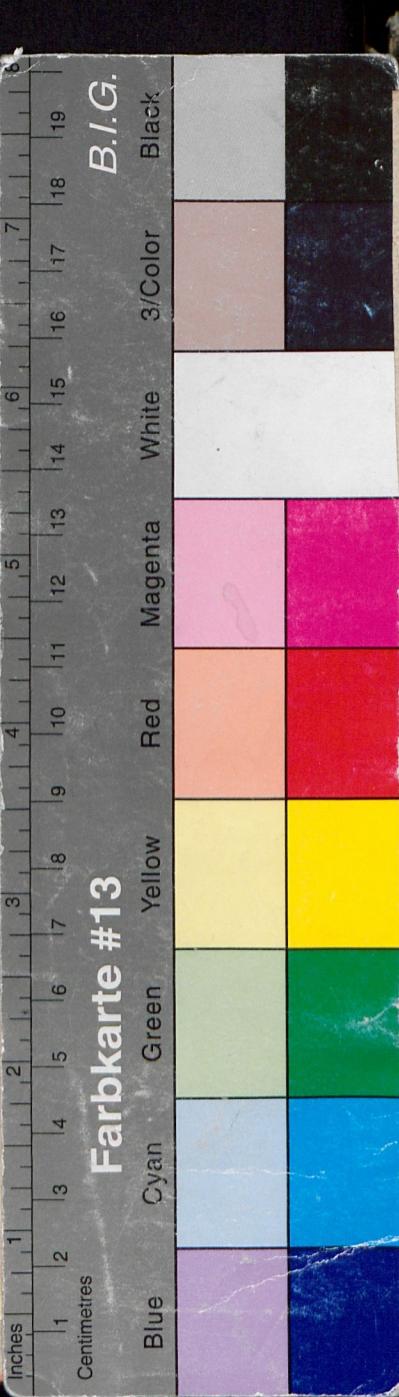

Sb.

b/a

ne

ORDINIS IVRIDICI
IN
ACADEMIA VITEMBERGENSI
H. T
DECANVS
MARTINVS GOTTLIEB
PAVLID

DIGESTI INFORTIATI ET NOVI PROF. PVEL. ORD
CVR. PROVINCIAL. CONSISTOR. ECCLESIAST
SCABINAT. ET FACVLTAT. IVRIDIC
ASSESSOR

LECTORI BENEVOLO

S. P. D
*de statutis et statuicibus et ad ea
illustranda scriptis differentiationibus*